

PĘGNUMBRATA.

Rocznik 24 mk., półrocznik
12 mk., kwartalnik
6 mk., miesięcznik 2 mk.

Numer pojedynczy
20 fenigów.

OGŁOSZENIA.

Cena za wiersz drobno-
go pisma (petit) po tek-
ście 1 mk.

Numer pojedynczy
20 fenigów.

MONITOR POLSKI

DIENNIK URZĘDOWY REPUBLIKI POLSKIEJ.

WYCHODZI GODZIENNIE Z WYJĄTKIEM NIEDZIEL I ŚWIĄT.

Redakcja i Administracja Młodsza Nr. 20.

Redakcja otwarta od 9—12 i 3—4 p. p.

Redaktor przyjmuje od 11—12 w południe.

DZIAŁ URZĘDOWY.

DEKRET

w przedmiocie przymusowego zarządu państwowego.

Art. 1. 1) Wszelki majątek ruchomy i nieruchomy, znajdujący się na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej:

a) należący do „ordynacji książąt Warszawskich hrabiów Paskiewiczów-Erywańskich”;

b) pocerkiwny oraz stanowiący uposażenie duchowienstwa prawosławnego;

2) przedsiębiorstwa przemysłowe i handlowe, których ani właściciele ani ustanowieni przez nich zarządcy nie są obecni w kraju;

3) przedsiębiorstwa przemysłowe, których utrzymanie w ruchu lub puszczanie w ruch, oraz posiadłości ziemskie, których zabezpieczenie lub zagospodarowanie leży w interesie Państwa;

4) zakłady i urządzenia użyteczności publicznej (jak np. elektrownie, gazownie, wodociągi, tramwaje)

mogą być objęte pod zarząd państwowy.

Art. 2. Ustanowienie i wykonywanie zarządu państwowego należy:

a) w stosunku do wszelkiego rodzaju dóbr nieruchomości, prócz wymienionych poniżej pod lit. b i c, a także przedsiębiorstw przemysłu rolnego i leśnego — do Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych;

b) w stosunku do przedsiębiorstw przemysłowych i handlowych — do Ministra Przemysłu i Handlu;

c) w stosunku do zakładów i urządzeń użyteczności publicznej — do Ministra Spraw Wewnętrznych;

d) w stosunku do sum pieniężnych i kapitałów w gotówce, papierach wartościowych lub zobowiązaniach, o ile nie stanowią one przynależności majątków, pod lit. a. b. c. wymienionych — do Ministra Skarbu.

Art. 3. Do każdego majątku, nad którym ustanowiony zostaje zarząd państwowy, władza, w art. 2 wskazana, mianuje zarządcę państwowego; obowiązki zarządców państwowych mogą być powierzane, w miarę potrzeby, bądź osobom do ich pełnienia specjalnie powołanym, bądź urzędom państwowym lub organizacjom społecznym.

Art. 4. O każdym wypadku ustanowienia zarządu i mianowania zarządcy państwowego podane będzie do publicznej wiadomości w gazecie urzędowej.

Art. 5. Właściciel majątku, wziętego w zarząd państwowy, albo osoby, pod których zarządem majątek pozostaje, obowiązani są dostarczyć zarządcy państwowemu wszelkie dane majątku dotyczące (księgi, rachunki, rejestra, wykazy, inwentarze etc.) pod rygorem art. 139 K. K.

Art. 6. Zarządca państwowy zarządza powierzonym mu majątkiem lub przedsiębiorstwem i jest wyłącznie upoważniony do wykonywania czynności prawnych, dotyczących tego zarządu.

Art. 7. Wszelkie prawa do majątku, nabyte przez osoby trzecie w czasie, gdy majątek był pod zarządem b. władz okupacyjnych, mogą być wykonywane tylko za zezwoleniem zarządu państwowego.

Art. 8. Koszty zarządzania majątkiem, wraz z wynagrodzeniem zarządcy państwowego, obciążają majątek w zarząd objęty. Wysokość wynagrodzenia zarządcy ustala właściwy Minister.

Art. 9. Zarządca państwowy odpowiedzialny jest za swe czynności tylko przed władzą mianującą.

Art. 10. Wszelkie wpływy, osiągane z zarządzanego majątku, po potrąceniu wydatków bieżą-

cych, zarządca państwowy składać będzie na rachunek specjalny danego majątku do kas państwowych lub przez rząd wskazanych. Podnoszenie gotowizny z rachunków tych dokonywane będzie przez zarządców państwowych, na mocy ogólnego lub specjalnego upoważnienia właściwego Ministra.

Art. 11. Szczegółowe przepisy oraz instrukcje, określające zakres uprawnień i tryb postępowania zarządców państwowych, wydadzą właściwi Ministrowie (art. 2).

Art. 12. Dekret z dnia 23 listopada r. b. o sekwestrze zakładów przemysłowych zostaje uchylony.

Zarządy państwowe, powołane na mocy dekretu z dnia 23 listopada r. b., będą czynne nadal stosownie do przepisów dekretu niniejszego.

Naczelnik Państwa:

(—) *J. Piłsudski.*

Prezydent Ministrów:

(—) *J. Moraczewski.*

Dan w Warszawie, dnia 16 grudnia 1918 r.

DEKRET

w przedmiocie ochrony majątku nieobecnych właścicieli.

Art. 1. W przedmiocie ochrony majątku właścicieli nieobecnych, zarządzanego przez władze okupacyjne w drodze przymusowej administracji, stosować należy przepisy art. 36—38 Kodeksu Cywilnego Kr. Pol. oraz Ustawy Postępowania Cywilnego.

Art. 2. Każda władza państwowa, samorządowa, lub osoba prywatna, powziąwszy wiadomość o majątku, który pozostaje bez opieki wskutek nieobecności właściciela lub jego pełnomocnika, winna o tem niezwłocznie zawiadomić najbliższy urząd prokuratorski.

Art. 3. Każdy, kto sprawował z ramienia b. władz okupacyjnych zarząd przymusowy, winien przekazać niezwłocznie majątek pod jego zarządem pozostający łącznie ze wszelkimi rachunkami i dowodami oraz gotowizną, jaka w rękach zarządcy się znajduje, obecnemu w kraju właścicielowi lub jego pełnomocnikowi, a w razie ich nieobecności — wyznaczonej przez sąd osobie.

Art. 4. W wypadkach, gdy przed wyznaczeniem właściwego zarządcy zaistnieje potrzeba natychmiastowych zarządzeń w celu ochrony majątku właściciela nieobecnego, najbliższa władza samorządowa przedsiębiorcze niezwłocznie zawiadamiając niezwłocznie właściwy urząd prokuratorski.

Art. 5. Dekret niniejszy nie dotyczy majątków, podlegających zarządowi państwowemu na mocy specjalnych przepisów i rozporządzeń.

Naczelnik Państwa:

(—) *J. Piłsudski.*

Prezydent Ministrów:

(—) *J. Moraczewski.*

Dan w Warszawie, dnia 16 grudnia 1918 r.

TYMCZASOWY DEKRET

o Urzędzie Patentowym.

Art. 1. Przy Ministerstwie Przemysłu i Handlu istnieje Urząd Patentowy z siedzibą w Warszawie, do którego kompetencji należy udzielanie patentów na wynalazki, oraz wydawanie świadectw ochronnych na prawo własności wzorów rysunkowych i modeli, tudzież świadectw ochronnych na znaki towarowe.

Art. 2. Urząd Patentowy stanowią: Prezes, radcowie i asesorowie oraz urzędnicy techniczni i kancelaryjni. Asesorowie nie są urzędnikami państwowymi.

Art. 3. Prezesa mianuje Najwyższa Władza Państwowa na propozycję Prezydenta Ministrów i Ministra Przemysłu i Handlu.

Art. 4. Minister Przemysłu i Handlu wyznacza zastępców prezesa z pomiędzy radców Urzędu Patentowego.

Art. 5. Radców i asesorów mianuje Minister Przemysłu i Handlu na przedstawienie prezesa Urzędu Patentowego z pośród osób z wyższym, zwłaszcza technicznym wykształceniem. Asesorowie urzędują trzy lata.

Art. 6. Minister Przemysłu i Handlu może położyć pełnienie czynności radców siłom fachowym bez mianowania ich radcami.

Art. 7. Urząd Patentowy dzieli się na wydziały. Podział zajęć między wydziały, ich liczbę, tudzież liczbę radców każdego wydziału i asesorów określa Minister Przemysłu i Handlu, który mianuje również z pośród radców przewodniczących wydziałów. Prezes Urzędu Patentowego może być równocześnie przewodniczącym wydziału.

Art. 8. Sprawy o udzielenie patentów na wynalazki i o wydanie świadectw ochronnych na znaki towarowe rozpoznają w pierwszej instancji wydziały w komplecie, złożonym z radcy danego wydziału, jako przewodniczącego, i dwóch radców tegoż wydziału lub asesorów. Postanowienia ustawy postępowania sądowego cywilnego co do wyłączenia i uchylania sędziów będą odpowiednio zastosowane. Świadectwa ochronne na prawo własności wzorów rysunkowych i modeli wydaje prezes Urzędu Patentowego.

Art. 9. Skargi w sprawach o udzielenie patentów na wynalazki i o wydanie świadectw ochronnych na znaki towarowe rozpoznaje, jako druga instancja, wydział apelacyjny w komplecie, złożonym z prezesa Urzędu Patentowego lub jego zastępcy, jako przewodniczącego, dwóch radców wydziału apelacyjnego lub asesorów, z wykluczeniem tych, którzy zasiadali w pierwszej instancji. Postanowienia ustawy postępowania sądowego cywilnego co do wyłączenia i uchylania sędziów będą odpowiednio zastosowane.

Art. 10. Opinie rzeczoznawczych Urząd Patentowy nie wydaje, jednakże na żądanie urzędów państwowych jest obowiązany komunikować wszelkie potrzebne im wiadomości, tudzież wyznacza rzeczoznawców.

Art. 11. Strony mogą występować w Urzędzie Patentowym bądź osobiście, bądź przez pełnomocników. Pełnomocnikami mogą być osoby, mieszkające w Polsce, z wyższym, zwłaszcza technicznym wykształceniem, wciągnięte przez Urząd Patentowy na listę pełnomocników.

Art. 12. Urząd Patentowy posiada pieczęć państwową z napisem: „Urząd Patentowy Republiki Polskiej”.

Art. 13. Wykonanie ustawy niniejszej poleca się Ministrowi Przemysłu i Handlu.

Art. 14. Ustawa niniejsza zyskuje moc obowiązującą z dniem jej ogłoszenia w Dzienniku Praw Państwa Polskiego.

Naczelnik Państwa:

(—) *J. Piłsudski.*

Prezydent Ministrów:

(—) *J. Moraczewski.*

Minister Przemysłu i Handlu:

(—) *J. Iwanowski.*

Warszawa, dnia 13 grudnia 1918 r.

Rozporządzenie Rady Ministrów.

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 18 grudnia 1918 r. w sprawie wstrzymania poborów cywilnych oficerom:

„Oficerów (gażystów) wojska polskiego, którzy zajmują równocześnie posady w cywilnej służbie państwowej (choć jej istotnie nie pełnią), uważać się będzie za urlopowanych w cywilnej służbie państwowej, o ile do dnia 31-go grudnia 1918 r. nie obejmą napowrót obowiązków służbowych. Z tym dniem nastąpi również wstrzymanie ich poborów w służbie cywilnej. W wyjątkowych, uwzględnienia godnych wypadkach rozstrzyga Ministerstwo Spraw Wojskowych w porozumieniu z odnośnym Ministerstwem“.

NOMINACJE.

Naczelnik Państwa postanowieniem z dnia 18 grudnia b. r. zamianował p. Józefa Ziabickiego szefem sekcji w Ministerstwie Spraw Zewnętrznych (Nr. 3620/18);

— inż. Adama Krzyżanowskiego Szefem Sekcji w Ministerstwie Komunikacji;

— postanowieniem z dnia 17 grudnia Piotra Orłowskiego sędzią okręgowym.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

Z Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

Wydział Prasowy Ministerstwa Spraw Wewnętrznych komunikuje nam, że wkrótce ukaże się opracowana przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i zatwierdzona przez Radę Ministrów „Instrukcja dla Komisarzy Ludowych“.

Instrukcja ta dotyczy specjalnie zakresu działania komisarzy ludowych i daje im wskazania, jak mają pojmować i spełniać swe obowiązki urzędowe. Organizacja polskiej administracji państwowej na kresach wschodnich.

Wydział prasowy M. S. W. komunikuje nam, że w przeciągu najbliższych dwóch tygodni Ministerstwo Spraw Wewnętrznych ukończy najważniejsze czynności w zakresie organizacji polskiej administracji państwowej w pol. pow. Suwalszczyzny, pol. wschod. Grodzieńszczyzny, w Okręgu Białostockim i w Etapach Bugu.

Dotychczas mianowani są już i objęli urzędowanie następujący komisarze: Mrozowski Ignacy — (pow. Białostocki); Herbaczewski Bolesław Szcześny — (pow. Sejneński); Podoski Tadeusz — (pow. Augustowski); Wisłocki Ludwik — (pow. Suwalski); Sienkowski Józef — (pow. Białski) i Godlewski — (Etap Bugu).

Prócz komisarzy ludowych mianowani są również komisarze milicji i personel administracyjny oraz wyasygnowane fundusze na potrzeby administracji.

W czynnościach urzędowych komisarze ludowi kresów wschodnich mają postępować na podstawie dekretów, zarządzeń i ustaw wydanych dla administracji Kongresówki. Wszelkie wybory komunalne oraz wybory do Sejmu Ustawodawczego mają być przeprowadzone na tych samych zasadach, co i w Kongresówce. W przeprowadzeniu wyborów następującej są trudności jedynie w Etapach, gdyż władze nie znalazły tam żadnych aktów, dotyczących spisu ludności. Wobec tego Komisarz Godlewski zarządził przeprowadzenie jednodniowego spisu ludności. Dodac jeszcze należy, że ludność wspomnianych powiatów i okręgów wita z uznaniem zamierzenia rządu i bierze bardzo czynny udział w spełnianiu swych obywatelskich obowiązków.

* * *

Z powodu ukazania się w prasie notatek, komentujących w niedość ścisły, a czasami błędny sposób rozporządzenia rządowe, dotyczące atrybucji organów bezpieczeństwa publicznego, — Wydział Prasowy Ministerstwa Spraw Wewnętrznych komunikuje nam, co następuje:

Powołanie ob. Wardęckiego na stanowisko Prezidenta Policji jest tymczasowe, i ma głównie na celu przeprowadzenie likwidacji urzędu prezydium policji b. generał-gubernatorstwa warszawskiego. Po ostatecznym zlikwidowaniu tych spraw, urząd prezydenta policji będzie skasowany. W żadnym tedy razie nie może być mowy o dalszym utrzymaniu

urzędu policji w tej formie, w jakiej istniał on, jako organ wykonawczy władz okupacyjnych.

Co się tyczy atrybucji Milicji Ludowej, powołanej do życia dekretem z dn. 5 grudnia r. b., to zadaniem jej jest ochrona i zapewnienie spokoju i bezpieczeństwa ludności miast i wsi, walka z wszelkimi przejawami bezładu społecznego oraz wykonywanie i współdziałanie w wykonywaniu zarządzeń Władz Państwowych. Organizacja ta jest siłą, zorganizowaną wojskowo i zależną bezpośrednio od Ministra Spraw Wewnętrznych.

Milicja Miejska zaś, która wkrótce będzie przekształcona na Policję Komunalną, będzie organem wykonawczym Władz Państwowych i komunalnych, a zadaniem jej, jako organu samorządu, będzie zapewnienie bezpieczeństwa osobistego i porządku publicznego, sprawowanie nadzoru nad wykonywaniem praw i rozporządzeń, obowiązujących w dziedzinie ochrony zdrowia, handlu, przemysłu, budownictwa, ruchu i t. p.

KURSA AKADEMICKIE DLA WYŻSZEJ ADMINISTRACJI.

Z ramienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych odbędzie się V Akademicki kurs dla wyższej administracji przy Uniwersytecie Warszawskim według programu kursów poprzednich. Kurs rozpocznie się 21 stycznia 1919 r. i w trzech okresach (po 4, 8 i 8 tygodni) trwać będzie aż do początku lipca. Wykłady będą się odbywały codziennie w godzinach wieczorowych od 6-ej — 9-ej. Warunki przyjęcia słuchaczy do Kursu są następujące:

1. Ukończenie co najmniej 7-mio klasowej szkoły średniej, gimnazjum, szkoły realnej lub innej równoważnej szkoły.

2. Dłuższa praktyka lub przynajmniej trzyletnie studia prawnicze, zakończone przepisaniem egzaminem, uprawniającym do wyższej służby sądowej lub administracyjnej. Praktyka po ukończeniu szkoły średniej musi być przynajmniej 8-miesięczna i odbyta na stanowisku kierowniczym (jako właściciel lub dyrektor) w przedsiębiorstwie gospodarczym, rolnym, technicznym, handlowym lub przemysłowym. O ile kandydat odbył przynajmniej dwuletnie studia prawnicze, wystarczy trzyletnia praktyka na stanowisku kierowniczym, jak powyżej.

3. Wiek od 25 do 40 lat.

4. Zobowiązanie całkowitego uczęszczania na kursy. Kierownictwo jest jednak upoważnione w poszczególnych przypadkach do zwalniania od uczęszczania na poszczególne wykłady.

5. Świadcstwo nienaganne go zachowania się, wystawione przez odnośną władzę policyjną.

6. Immatrykulowany studentom Uniwersytetu lub Politechniki uczęszczanie nie jest dozwolone.

Uczestnicy placą marek 100 wpisowego zgóry jednorazowo lub w dwóch ratach. Z przyczyn ważnych Kierownictwo może w przypadkach poszczególnych zwolnić niezamożnych kandydatów od wpisu zupełnie lub częściowo. O zakończonym uczęszczaniu na kursy wydaje się na żądanie poświadczanie. Podanie o przyjęcie musi zawierać:

1. Krótki opis życia z podaniem imienia i nazwiska, miejsca i daty urodzenia, teraźniejszego zawodu, wykształcenia (szkoła średnia, ile klas, w ilu klasowej szkole, gdzie i kiedy ukończył), dotychczasowej praktyki (jakiej, gdzie, ile lat), adresu.

2. Świadcstwo szkolne ukończonej średniej szkoły.

3. Ewentualnie świadcstwo uniwersyteckie i świadcstwo z praktyki.

4. Świadcstwo nienaganne prowadzenia się, wystawione przez odnośną władzę policyjną.

Świadcstwa po załatwieniu podania będą zwracane.

Podania, które nie odpowiadają powyższym wymaganiom, nie będą uwzględniane.

Podania należy składać do 10 stycznia 1919 r. codziennie od godz. 12 — 1 po południu, bądź osobiście, bądź listownie pod adresem: Biuro Akademickich Kursów dla Wyższej Administracji, Warszawa, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, Sekcja Ogólna — Nowy Świat 69, lewy front, II piętro, pokój Nr. 9.

Zamierza się przyjąć 150 kandydatów.

Z Ministerstwa Aprowizacji.

Z powodu notatki w jednym z pism, jakoby od poniedziałku podwyższona być miała cena chleba do 55 fen. za funt, Ministerstwo Aprowizacji komunikuje, że na najbliższy dwutygodniowy okres cena chleba pozostaje bez zmiany.

Szef sztabu generalnego, generał hr. Szeptycki, otrzymał z Krakowa od generała Gologórskiego następujące pismo:

Łaskawy generale! W imieniu mojego okręgu wyrażam Ci powszechny głęboki żal i oburzenie z powodu niczem nieusprawiedliwionej napaści, skierowanej przeciw Twojej osobie. Cała Twoja świetna karjera wojskowa i świeże zasługi, położone na polu formowania i organizowania wojska polskiego, są najwomniejszą odpowiedzialnością w wszelkie gołosłowne potwarze. Do zaufania, którem Cię Wódz Naczelny i koledzy warszawscy obdarzają, racz i nasze zupełne zaufanie dołączyć z prośbą, byś wytrwał na swoim tak ważnym i ciernim wysłanem stanowisku.

Cześć!

(—) Gologórski.

Generał Szeptycki odpowiedział:
Łaskawy generale!

Przyjm najserdeczniejsze dzięki za słowa, które mnie do głębi wzruszyły. Są mi one dowodem, że w tych ciężkich czasach, w jakich się dziś Ojczyzna nasza znajduje, my żołnierze trwamy w związku niczem nie rozzerwalnej łączności. Łączność ta jest dla mnie rękojmią, iż, mimo falowania nastrojów i życia politycznego, żołnierz polski, spełniający dziś ciężkie zadanie obrony granic naszych ziem, przetrwa niewzruszenie na swym zaszczytnym stanowisku, jako nieugięty obrońcaładu i porządku, co jest wszak podstawą rozwoju i szczęścia Ojczyzny. Przyjm, generale, dla siebie i dla Twoiego okręgu serdeczne pozdrowienie. Cześć!

(—) Szeptycki.

Kronika polityczno-społeczna.

Biuro kongresowe. W dniu wczorajszym w pałacu bar. L. Kronenberga odbyło się 1-sze zebranie Rady Biura Kongresowego. Na wstępie kierownik Biura, b. marszałek Rady Stanu, p. Franciszek Pułaski, zdając sprawę z organizacji Biura, zaznaczył, że Biuro Kongresowe ma charakter instytucji wyłącznie naukowej.

Biuro ma na celu zebranie i opracowanie wszelkich materiałów, jakie dla obrony sprawy polskiej na Kongresie dostarczyć może nasza nauka. Wszystkie zebrane przez Biuro materiały i opracowania, cały zespół fachowców i uczonych, zgromadzonych w licznych oddziałach Biura, w myśl ustawy, oddany będzie do dyspozycji przedstawicielstwa polskiego, które na Kongresie pokojowym reprezentować będzie interesy Polski wobec decydującej o losach Europy koalicji.

Organizację Biura Kongresowego czynnie poparły w Królestwie, Galicji i Poznańskiem niemal wszystkie instytucje urzędowe, naukowe i społeczne, oraz liczne grono uczonych i fachowców.

Do Rady Biura Kongresowego zaproszeni zostali urzędowni przedstawiciele poszczególnych ministerstw, Komisji Rządzącej (dla Galicji), Rady Naczelnej Ludowej (dla Poznańskiego); przedstawiciele: Akademii Umiejętności w Krakowie, T-wa Naukowego Warszawskiego, T-wa Pracy i Nauk w Poznaniu i delegacji instytucji społecznych, jak: Centralnego T-wa Rolniczego, T-wa Przemysłowców, Komitetu Gieldowego, Stowarzyszenia Kupców Polskich, Związku Tow. Rolniczych, Ligi Przemysłowców i t. p., oraz grono wybitnych uczonych i fachowców.

Wobec konieczności uwzględnienia interesów poszczególnych dzielnic zostały utworzone cztery wydziały terytorjalne: a) dla zaboru austriackiego pod kierownictwem prof. Bujaka, b) dla zaboru niemieckiego — prof. Buzka, c) dla kresów północno-wschodnich — prof. W. Zawadzkiego i d) dla kresów południowo-wschodnich — F. Iwaszkiewicza.

Przedewszystkiem zajęło się Biuro ułożeniem i rozpisaniem stu kilkudziesięciu tematów, których opracowanie winno być ukończone na 10 stycznia 1919 r.

Prof. O. Halecki przedstawił Radzie wykaz tematów, będących w opracowaniu z zakresu historii, geografii, statystyki i prawa, a prof. J. Fiedorowicz zestawienie tematów z dziedziny ekonomicznej, tudzież zagadnień, dotyczących żywotności Państwa Polskiego. Następnie prof. F. Bujak zdał sprawę z organizacji i prac wydziału zaboru austriackiego, utworzonego w Krakowie. Prof. J. Buzek zaznaczył z rezultatem swojej podróży do Poznania w sprawie organizacji wydziału zaboru niemieckiego i przedstawił rezultaty dotychczasowych prac tego zaboru, ostatnio skoncentrowanych pod kierunkiem Rady Ludowej.

Prof. E. Romer, wyjeżdżający za dni parę do Paryża — zdał sprawę z organizacji i najbliższych planów wydziału geograficznego.

W dłuższym przemówieniu dyrektor T-wa Przemysłowców p. A. Wierzbicki uzasadnił organizację Komisji Ekonomicznej i zaznaczył podporządkowanie się Biuru Prac Kongresowych całego szeregu instytucji społecznych w dziedzinie gospodarczej. Zdał sprawę z dotychczasowej działalności Komisji Ekonomicznej i programu jej prac. Uzasadnił wreszcie natychmiastową konieczność wyjazdu do Paryża przedstawicieli przemysłu, rolnictwa i handlu dla zaznajomienia się z nowymi kierunkami wszechświatowej polityki ekonomicznej, których znajomość jest konieczną dla celowości prac Biura.

Lotnicy, urządzając ustawiczne loty rekonesansowe w różne strony, oddają duże usługi sztabowi. Służba lotnicza nie ogranicza się jednak tylko do lotów wywiadowczych. Każdy aparat jest zarazem aparatem bojowym. Polskie aeroplany ostrzeliwują zbrojne bandy rusińskie ogniem karabinów maszynowych i obrucają je bombami.

Śląsk przy Polsce.

Wiedeń. — „Wiener Allg. Ztg.“ ogłasza rozprawę z bawiącym obecnie w Wiedniu posłem Regerem. Reger oświadczył, że, mimo zabiegów dra Kramarza i jego towarzyszy, nie uda się Czechom wyrugować Polaków z zajętych przez nas ziem polskich na wschodnim Śląsku. Nie cofniemy się nawet przed siłą zbrojną i gwałtem przeciwstawimy również gwałt. W tym celu przygotowaliśmy pod dostatkiem broni i amunicji. Linia demarkacyjna w Zagłębiu karwińskim, ustalona wspólnie przez Czechów i Polaków, musi być uznana przez konferencję pokojową. Kopalnie węgla w Orłowej i Dąbrowie należą stanowczo do polskiego stanu posiadania.

Skoropadski pod opieką wojsk niemieckich.

Berlin, (PAT). — Zerwanie stosunków polsko-niemieckich prawie nie wpłynęło na położenie wojskowe. Odtransportowywanie wojsk niemieckich odbywa się wszędzie nadal w porządku. Na Ukrainie przeszła władza na republikański dyrektorjat. Środki wojskowe republikańskie oraz ich siły przewyższały o wiele siły hetmana, dlatego wszelki opór z jego strony był wykluczony. Na żądanie niemieckich władz wojskowych zostało zapewnione odtransportowanie hetmana za granicę. Po porozumieniu się między władzami wojskowymi w Kijowie a republikańskimi Ukraińcami zobowiązali się ci ostatni pomagać dalej przy odtransportowywaniu wojsk niemieckich.

Wileńska rada robotnicza.

Moskwa, (PAT). — W Wilnie odbyło się pierwsze uroczyste zebranie Rady robotników wileńskich. Zebranie przeszło odezwę do centralnego komitetu wykonawczego czerwonej armii, do Rady komisarzy i do kongresu Rad niemieckich. W całym mieście nastąpił podniecony. Wszędzie odbywała się wiecie. Mówcy-komuniści cieszą się wielkim powodzeniem.

Uczczenie Wilsona.

Paryż, 22 grudnia (PAT). — W sobotę odbyła się tu uroczystość mianowania Wilsona doktorem Sorbony.

Amerykanie za Wilsonem.

Paryż. — Z Waszyngtonu donoszą do „Tempsa“: Ołbrzymia większość ludności Stanów Zjednoczonych stoi za Wilsonem, a wszystkie zaprzeczające temu doniesienia są tendencyjną robotą. Prasa amerykańska oświadczyła zgodnie, że wszyscy amerykańscy, zarówno demokraci, jak republikanie, będą popierać Wilsona. Republikanie oświadczyli urzędowo w senacie, że podczas pobytu Wilsona w Europie wstrzymują się od wszelkich walk partyjnych i będą popierać prezydenta zupełnie tak, jak gdyby należał do ich stronnictwa.

Komunistyczne rolnictwo.

Moskwa, (PAT). — Wszecchosyjski kongres administracji wiejskiej komitetów biednych włościan i gmin wiejskich przyjął rezolucję co do sposobów organizacji rolnictwa na podstawie komunistycznej.

460 rozstrzelanych.

Berlin, (PAT). — W Pskowie bolszewicy rozstrzelali 460 Niemców, rozkazawszy im przedtem wykopać sobie samym groby.

Bolszewicy.

Berlin, (PAT). — W Estonji i Inflantach odbywają się systematyczne narady niemieckiej centralnej rady robotniczo-żołnierskiej z bolszewikami, co do linii demarkacyjnej.

Bolszewicy idą naprzód.

Moskwa, (PAT). — Radiowiestnik donosi: Wszędzie, gdzie wchodzi wojska sowieckich, witane są tryumfalnie przez ludność. W Wilejce mieszkańcy wyszli na ich spotkanie z chlebem i solą. W Mińsku ludność robi, co może, celem okazania swych uczuć dla wojsk sowieckich. Komitet Bundu w Mińsku uznał władzę sowieckich. Na Ukrainie lud pomaga wojskom sowieckim i ukraińskim przeciw białej gwardji.

Nowa konferencja w Wersalu.

Paryż, 22 grudnia (PAT). — Według doniesień dzienników angielskich, wynik wyborów i możliwe zmiany w gabinecie angielskim odwołają konferencję w Wersalu do początków lutego.

Ostatnia poczta.

Przegląd prasy angielskiej.

„Times“, 9 gr. pisze: Admirał Kołczak w moście swej, wygłoszonej w Omsku w dniu 30 listopada, bronił się przeciw zarzutom, jakoby dążył do zagarnięcia władzy z motywów natury osobistej. Bronił się również przeciwko zarzutom kontrewolucji, mówiąc, że według jego głębokiego przekonania tylko te państwa zdołają się utrzymać, które oprą się na podstawach demokratycznych. Kołczak wyraził przekonanie, że jedynie zgromadzenie ustawodawcze mogłoby uratować Rosję.

Bolszewizm niebezpieczeństwem dla cywilizacji.

„Times“, 9 gr. pisze: Poseł holenderski, p. Oudeudyk, po przybyciu do Londynu oświadczył, co następuje: „Chciałbym przestrzedz wszystkie narody przed niebezpieczeństwem bolszewizmu. Bolszewizm jest, bez przesady, końcem cywilizacji. Znam Rosję gruntownie od 20 lat i wiem, że klasa robotnicza w Rosji nigdy nie cierpiała tak, jak w chwili obecnej. Nigdy nie widziałem, ani przypuszczałem, aby mogła być w Rosji podobna tyrania, korrupcja i zupełny brak nawet cienia wolności (the absence of all semblance of freedom). Zrealizowane postulaty bolszewizmu sprowadzają się do następujących 5 punktów: 1) wysokie płace, 2) żadnej pracy, 3) zagarnianie cudzej własności, 4) bezkarność, 5) żadnych podatków.

Widząc na własne oczy okropne skutki tej polityki, tak jak one się odbiły na wszystkich warstwach społecznych, korzystam z nadarzającej się sposobności, aby ostrzedz publiczność. Większość robotników jest w Rosji w chwili obecnej w sytuacji gorszej, niż kiedykolwiekbądź, a położenie robotników bez pracy jest wprost straszne. Kiedyś opuścił Petersburg, był on w przededniu zupełnego głodzenia i większość mieszkańców nie wiedziała, jak przeżyje dzień następny. Przyszłość wydaje mi się beznadziejną. Jedno jest rzeczą pewną, że Rosja pozostawiona sama sobie (left as she now is) będzie w stanie ostatecznej i kompletnej ruiny. Gdziekolwiek bolszewizm rządzi, naród jest wyciśnięty na miarę i zupełnie bezbronny.

„Daily News“, Manchester, 9 grudnia: Mr. Balfour, mówiąc o projekcie Ligi Narodów w interwiewie z przedstawicielem „Associatet Presse“ w Londynie powiedział, co następuje: „Sądzę, że Liga Narodów jest koniecznością, jeżeli wojna ma nas doprowadzić do wyników pożądaných. Jednak świat jest bardziej skomplikowany, niż sądzimy. Byłoby szaleństwem wyobrazić sobie, że możnaby

stworzyć państwa o jednakowej władzy i prawach. Nie sądzę, panowie, że świat będzie zapewniony dla demokracji przez powiększenie ilości państw demokratycznych“. Balfour wyjaśnia, że myśli nie tylko o Niemczech, ale i o nowych państwach, będących obecnie w stanie formacji we wschodniej Europie.

„Namiętności, które rodzą się pomiędzy demokracjami, czynią je równie skłonniemi do wojen. Jak i wszelkie inne ustroje państwowe. Niektórzy krytycy mówią nawet, że zmiany dokonywane w Europie — „zbalkanizują“ Europę. Byłoby rzeczą niedopuszczalną, gdyby Europa i Ameryka nie zapobiegły wejściu Europy w szranki dla walk kogutów (cockpit for further wars).

„Wierzę w to, że Liga Narodów jest niezbędna nie tylko dla kontrolowania występnych zakusów wielkich autokracji, ale po to, aby nierozważne i porywcze państwa nie rozpoczynały wojny. Nie można poważnie mówić o demokracji za wyjątkiem krajów, które osiągnęły już stosunkowo wysoki poziom cywilizacji“.

REPERTUAR TEATRÓW WARSZAWSKICH.

Teatr Wielki. Dziś „Eugeniusz Onegin“.
Teatr Rozmaitości. Dziś „Rycerz z Łabędziem“.
Teatr Polski. Dziś „Pani Chorażyna“.
Teatr Mały. Dziś „Rzeczywistość“.
Teatr Letni. Dziś „Chrześnik wojenny“.
Teatr Nowości. Dziś „Ewa“.
Teatr Praski. Dziś „Zonaty kawaler“.
Teatr Powszechny. Dziś „Gwiazda Syberji“.

Dyrekcja Towarzystwa Ubezpieczeń „Przezorność“

w Warszawie

otrzymała zawiadomienie, że kwit zastawowy, wydany p. Włodzimierzowi Borzysławskiemu w dniu 16 października 1909 r. w zamian za polisę Nr. 4786 z dnia 3 sierpnia 1897 r. wystawioną na imię Marii Magdaleny Borzysławskiej, na sumę rb. 1500, zaginął.

Podając o tem do publicznej wiadomości, Dyrekcja ma zaszczyt dodać, że zgodnie z uwagą 2 do § 4 ustawy Towarzystwa, zagubiony kwit uznany będzie za nieważny, jeżeli nie będzie przedstawiony Dyrekcji w ciągu 6 miesięcy, od daty ostatniego ogłoszenia i w tym wypadku w miejsce zagubionego kwitu zastawowego wydany zostanie stronie duplikat. 272

Skradziono

dowód Banku Handlowego na sumę Rbl. 300 za Nr. 56040, kontroli Nr. 4010, wydany dnia 18.II 1911 r. na imię Ezechiela Wojewódzkiego, Chmielna Nr. 81 m. 51, oraz List zastawny Nr. 23914 na Rbl. 100. 282

Zagubiono dowód

na wykonywanie praktyki lekarskiej, wydany przez Tymczasową Radę dnia 1 Września 1917 r. na imię Zygmunta Fajcynaa. 281

Zgubiono

w sobotę, dnia 21 grudnia, idąc Krakowskim Przedmieściem od Trębeckiej do Zamku, koncesję (Genehmigung) na imię Wincentego Nowackiego, Służewska 2. Łaskawy znalazca zechce złożyć do redakcji Monitora Polskiego. 284

BILANS

Towarzystwa Akcyjnego Browarów Parowych

„HABERBUSCH & SCHIELE“ w Warszawie

za czas od 1/VII 1917 r. do 30/VI 1918 r.

STAN CZYNNY	Mk. Fen.	STAN BIERNY	Mk. Fen.
Nieruchomości	4497115.40	Kapitał zakładowy	4860000.—
Inwentarz żywy i martwy	2858635.82	Kapitał umorzenia	4007582.18
Remanenty	495889.89	Kapitał zapasowy	241920.—
Dłużnicy	720643.47	Wierzyciele różni	906779.98
Sumy Przechodnie	8157.04	Sumy Przechodnie	51231.59
Dłużnicy wątpliwi	966083.43	Umorzenie wątpliwych należ.	966083.42
Różne depozyty	3029274.39	Różni za swoje depozyty	
Kasa	266898.84	w papierach 3029274.39	
Papiery procentowe własne	1611119.61	w gotowiznie 19328.40	3048502.79
Razem: Mk. 14453817.89		Zyski i straty	371717.93
		Razem: Mk. 14453817.89	

Stosownie do uchwały zebrania ogólnego akcjonariuszy z dnia 12/XII 1918 roku wydzielono 31/2% dywidendy. 283